

بررسی شدت کراتوکونوس در بیماران کلینیک بیناییسنجی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

*عباسعلی یکتا^۱، Ph.D، اکبر درخشان^۲، MD، علی عمادزاده^۳، MSc، هادی استادی^۴، Ph.D، مریم افخمی^۵، MSc

^۱دانشیار اپتومتری، ^۲دانشیار چشم پزشکی، ^۳، ^۴استادیار اپتومتری، ^۵ اپتومتریست

تاریخ دریافت: ۸۴/۵/۱۸ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۵/۱۴

خلاصه

مقدمه: کراتوکونوس با نازک و استیپ شدن مرکز قرنیه مشخص می شود. این تحقیق به منظور تعیین شدت این بیماری و ارتباط آن با سن و جنس انجام شده است.

روش کار: در یک مطالعه توصیفی- مقطعی، پرونده ۱۴۸۵ چشم کراتوکونیک معاینه شده در کلینیک ویژه دانشگاه علوم پزشکی مشهد از سال ۸۳ - ۱۳۶۹ مورد بررسی قرار گرفت. معیار تشخیص کراتوکونوس در این تحقیق وجود آستیگماتیسم نامنظم قرنیه، حرکات قیچی شکل رفلر رتینوسکوپ، خطوط وگت، حلقه فلیشر و یا افزایش میانگین قدرت مرکز قرنیه بیش از ۴۷/۲ دیوپتر در نظر گرفته شدند. شدت بیماری بر اساس نتایج کراتومتری مرکز قرنیه به انواع خفیف، متوسط، پیشرفته و شدید تقسیم بندی شد. مشخصات فردی، نتایج معاینات در پرسشنامه ای جمع آوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS و آمار توصیفی استفاده گردید.

نتایج: میانگین سن بیماران در این پژوهش $25/23 \pm 8/29$ سال بود. از ۱۴۸۵ چشم مورد مطالعه، ۷۳/۱، ۲۰/۷، ۵/۹ و ۰/۳ درصد به ترتیب کراتوکونوس خفیف، متوسط، پیشرفته، و شدید داشتند. بیشترین شیوع این بیماری در سنین ۲۰-۲۹ سال (۴۹/۰۲ درصد) و کمترین مربوط به گروه سنی بالای ۴۰ سال (۶/۴ درصد) بود. شیوع کراتوکونوس در خانمها نسبت به آقایان بیشتر بود ($p < 0.001$).

نتیجه گیری: اکثر بیماران این مطالعه کراتوکونوس خفیف داشتند و بین سنین ۲۰-۲۹ سال بودند و شیوع آن در زنان نسبت به مردان بیشتر بود.

واژه های کلیدی: کراتوکونوس، آستیگماتیسم، کراتومتری